

21 Verum ea regula nonnunquam fallere solet, ut ex dicentis apparebit, ac videtur licet apud Greg. Lop. in lib. 4. gloss. 1. titul. 11. pag. 6. Tusch. lit. P. conclus. 760. Barbosa d. axiom. 190. ex numero 2. Tiraq. de privil. pie caus. priv. 26. numero 4. cum sequent. Mandos. de privileg. ad instar, quæst. 10. à numero 2. Sfort Odd. de restit. in integ. quæst. 18. art. 4.

Vers. Præsentim hoc ipsum.

22 Privilegiatus in specie suo jure uti non prohibetur adversus privilegiatum in genere. D. Covar. in regul. Possestor. part. 2. §. 2. numero 4. Surd. de alimento. titul. 8. privileg. 18. numero 7. & privileg. 61. numero 13. Simoncel. tract. de decreto. titul. 5. inspect. 1. numero 3. Mangil. de imputat. quæst. 18. numero 25. & quæst. 120. numero 12. Tiraquel. ubi proximè. numero 5. Sfort Odd. num. 34. Mandos. numero 4. Secus si uterque privilegium obtineat in specie. Greg. Lop. in l. 4. gloss. 1. titul. 11. pag. 6.

Vers. Primus etenim casus.

23 Greg. Lop. en l. 5. gloss. 2. in fin. in ea est opinione, ut vidua agens in pupillum, vel alias personas miserabiles, privilegio suo uti valeat favore sexus. Sed contraria tenet Carrasc. de cas. Cur. ex num. 92. Imò Franch. Neapolit. decis. 188. hanc quæstionem vauam reputavit propter identitatem privilegij. Consulas à Barbosa laudatos in collect. ad d. l. unic. numero 29.

Vers. Primo quia Bartolus.

24 Ubi privilegium non est idem, ac ex diversa causa conceditur, potentiis prævallet, ut eo privilegiatus in privilegiatum iuvetur. Tondut. de prevent. judic. part. 2. quæst. 59. numero 44. 45. Afflct. decis. 56. Mandos. suprà numero 2. Idem evenit si quis duplice privilegio muniatur. Barbosa d. axiom. 190. numero 2. Duo enim vincula vincunt unum, l. penult. C. d. adoption. Garc. de nobil. gloss. 6. numero 56. Menoch. cons. 176. numero 26.

Vers. Secundo, quia uterque.

25 Qui agit de damno vitando, fungitur suo privilegio contra pariter privilegiatum de lucro capiendo certantem, l. Verum 11. §. fin. de minor. l. fin. ex quibus caus. major. D. Covar. & Mandos. ubi proximè. Tiraquellus d. privil. 26. nu. 6. Barbosa cum pluribus num. 3.

Vers. Tertiò constat.

Addre Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. ad fin. titul. 3. pag. 3. ad finem Carrasc. sup. à numero 92.

Vers. Quartò, si res.

26 Sic conquaßatis utrinque privilegiis, res ad jus commune reducitur; nam uterque in actu contraria inter se obtinent privilegia, ad quæ faciunt tradita per Fabrum in ration. ad l. fin. ex quib. caus. major.

Vers. Quintò effet equidem.

27 Privilegium ita debet interpretari, ut quid præter, vel contra jus commune indul-

geat, alioqui prorsus foret inutile, l. 1. C. de thesaur. lib. 10. cap. ult. ad fin. 25. quæst. 1. ibi: Neque enim privilegia alicui concederentur, si præter generalem legem nulli aliquid speciale indulgeretur. Observat post alios Barbosa in collect. ad capit. in his, numeris 2. de purgat. canonice.

Vers. Sextò, idem probatur.

Favorabile est, ac ampliatione juvandum privilegium, per quod res ad terminos iuri communis revertitur. Castill. de tertius cap. 15. numero 40. Tiraq. de primogen. quæst. 24. numero 5. Guttier. de juram. confirmat. part. 1. cap. 29. numero 4. Sanch. de matrim. libro 1. disput. 12. numero 2. Everard. loc. à ratione legis larga, numero 29. Surd. de alimento. titul. 2. quæst. 15. numero 193. Ex quibus colligitur, quod in lege, five privilegio, aut quavis dispositione amplectenda est interpretatio, quæ ad jus commune reducatur dispositum.

Ad Num. 5.

De his literis, quæ viduarum favorit expediti confuerunt juxta legem unicam sæpe jam memoratam, differit Monteros. Prædic. tract. 5. cap. 1. numero 11. Cur. Philip. part. 1. §. 9. numero 15. Carrasc. numero 64. qui numero 66. observat eas litteras, quas vulgo Provisori ordinaria, dicimus, nedum viduis, sed & cæteris similiter privilegiatis miserabilibus concedit: idemque tradidit Author Curiae Philippicæ.

Ibi: At si convenientur, ac vocentur.

Beneficium præfatae constitutionis competit privilegiatis, five agent, five convenientiantur; utroque enim casu illis litigantibus Curiae pater aditus. Azeved. in lib. 8. numero 5. 6. titul. 3. lib. 4. Recop. Carrasc. sup. numero 71. Tondut. d. cap. 59. numero 45. Trentacinq. variar. lib. 2. titul. de citationib. resolut. 2. numero 5. Monteros. ubi pronuper, Cur. Philip. suprà numero 14. Carleval. suprà numero 525. Salgad. Labyrinth. credit. pag. 1. cap. 2. §. 2. numero 35.

Ibi: Nihilominus literæ.

Quos casus obiter recensuimus suprà cap. proximo, numero 23.

Ibi: Tertiù ubi causa.

Contrarium de jure communi docent frequentissimè DD. Trentacinq. Variar. lib. 2. tit. de citation. resolut. 2. num. 11. ubi alij. Azeved. sup. num. 5. Barbosa cum pluribus in collect. ad d. l. unic. numero 11.

Ibi: Si causa criminalis.

Intellige si privilegiatus accusetur, vel per inquisitionem in eum procedatur: secus si ipse accuset; nam in Curia admittitur. Carrasc. numero 71. Jure autem communi indistinctè quoad causas criminales privilegiatus apud Curiam auditur. Trentac. num. 13. Barbosa numero 21. ubi alij Carleval. d. dis. 2. numero 592.

Sextus

33 Sextus additur casus in causis execuutivi, ut prænotatur sup. cap. prox. numero 23. de cuius praxi Carrasc. latè, omnino videndum à numero 80. Alius item habetur in l. 1. cap. 12. tit. 13. lib. 3. Recop. in causis mercatorum, de quibus Consulatus judges cognoscunt. Azeved. in l. 1. num. 42. tit. 1. & in l. 8. num. 11. tit. 3. lib. 4. Recop.

Vers. Octavò hanc interpretationem.

34 Communis sententia fert, quod privilegiatus ex d. l. unic. non utitur privilegio suo contra pariter privilegiatum, ut videre est apud laudatos suprà numero 19. & 13.

Vers. Secundus tandem casus.

Aliud videtur Gregorio Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 3. pag. 3. quem refert, ac refutat Carrasc. de casib. Cur. ex num. 93.

Vers. Tertiù erit casus.

Ita patet ex premissis, & tenent laudati sup. num. 19. & per Barbos. in collect. ad d. l. unic. num. 29.

Vers. Quartus casus

35 Consule quos retulimus suprà numero 19. nec quoad fôri privilegium procedit distinctio, de qua suprà numero 25. quod in restitutione, aliisque causis obtinet.

Vers. Quintus deducitur.

36 Si privilegiatus similem conveniat in proprio domicilio; reus apud suprema Prætoria non audiatur in prima instantia; conquassatur enim privilegia, & jus commune debet observari, ut notant præcitat. Interpretes sup. numero 19. 20. Sic locus est axiomatico, quod privilegiatum non utitur suo privilegio.

Vers. Sextò deinde.

37 Privilégio hoc munitus quanquam in Curia domicilium hebeat, nequit in supremo Prætorio invitus conveniri, sed ad judices inferiores causa est remittenda. Trentacinq. suprà d. resolut. 2. numero 8. prænotavimus suprà cap. prox. numero 1. etenim qui duplice foro ex privilegio potitur, eligere potest quem maluerit, ut respondeat: quod si à jure communi multiplicitas fori proveniat reo, actori electio competit, ut cum D. Covar. tradidimus in addit. variar. lib. 1. cap. 18. numero 39. & 40. ubi plures.

Vers. Septimò: ubi quis.

38 Hæc ita; nam actor habet privilegium in specie, & actu; reus vero in genere, ac habitu, secundum prænotata numero 25. Exemplum deduci poterit ex l. 9. tit. 3. lib. 4. Recop. ubi enumerantur plures, qui ad Curiam causas suas deferre in prima instantia possunt, non tamen gaudent privilegio, ne ex proprio domicilio ad litigandum extrahantur.

D. de Faria Covar. Enucle.

Enucleatus, & auctus. Cap. VII.

Vers. Octavò, si alienus casri.

Scindunt est, populi communitatē gaudere privilegio, ut ad Curiam adverarios quoad primam instantiam vocare queant, quoniam sub illa miserabiles continentur personæ. Menoch. de arbitr. lib. 1. cas. 66. numero 23. Trentacinq. d. resolut. 2. numero 35. Caravita tit. 219. numero 3. Barbosa collect. ad d. l. unic. numero 39. Monteros. præt. tract. 5. cap. 1. numero 2. Cur. Philip. parr. 1. §. 9. numero 10. Carleval. de judic. lib. 1. dis. 2. numero 586. & 592. Rursus contra communitatē ipsam cuicunque casus Curiae datur proper potentiam & suspicionem judicū, quos eligere decurionum collegium solet. Monter. & Cur. Philip. ubi proxime.

Præterea vassallorum Domini ad Curiam in prima instantia venire compelluntur, ut qui sint ex potentioribus, & qui Magistratus in proprio territorio præficiunt: nec subterfugere suprēmi Prætorij judicium permittuntur, ersi pupillus, vidua, vel alias privilegiatus existant. Carrasc. suprà numero 100. Monter. numero 5. Cur. Philip. ubi proximè. Unde si Concilium civitatis Dominum ejus convenerit in Curia, ibi respondere tenebitur, nec aliquo privilegio se excusare valebit.

Ibi: Ipsa vero communitas.

Contrarium videbatur respondentum ex 41 præmissis; nam populi universitas potitur privilegio dictæ legis unica, ne ex proprio domicilio educatur ad lites, ut cæteri miserabiles. Barbosa suprà numero 35. Praxis nihilominus id non admisit, ratione persensa, de qua suprà numero 39. in fin.

Vers. Nonò, ubi lis esset.

Post inchoatum, lite contestata, judicium apud judicem inferiorem, jure nostro Curiae aditus privilegiatis ex dicta lege unica clauditur. Alfar. de offic. Fisc. gloss. 16. n. 24. Carlev. sup. nu. 601. & jam præmonimus cap. prox. nu. 32. Sed si minor, qui contestatus est, restituit postulaverit erroris prætextu, minime audiendum esse hic docemur. Obstat tamen quod auxilium restitutionis non est minoribus subtrahendum, nisi jure cautum reperiatur. Marasc. variar. lib. 2. cap. 98. numero 6. Cyriac. lib. 2. contro. numero 28. Sfort. Odd. de restit. in integ. part. 1. quæst. 15. art. 6. numero 44. Molin. de primog. lib. 3. cap. 13. numero 65. Guttier. Præt. lib. 2. quæst. 88. ad fin. & lib. 3. quæst. 21. num. 4. Nec omisso privilegijs censeri debet modici præjudicij, quandoquidem illud specialiter jura miserabilibus indulgent, ne litibus vexentur iniquè apud judices inferiores; quod eo vel maxime observandum, quia juri communi consonat, sicut ex aliis adnotavimus obiter suprà numero 31. Sic tener Carleval. numero 602.

Vers. Solet autem dubitari, fin.

Si lis, de qua controvertitur, privilegiato, & aliis communis existat, & individua, non privilegiatus beneficio Imperialis Constitutionis per participationem juvatur: secus si comodi divisionem recipiat, de quo fusè Carrasc. de casib. Cur. ex numero 22. Greg. Lop. in

- in l. 5. gloss. 4. tit. 2. part. 3. Trentacinq. d. resol. 2. num. 9. Cancer. Variar. lib. 2. cap. 2. num. 28. Castill. controvers. lib. 3. cap. 25. num. 29. Roderic. de ann. redditib. lib. 3. q. 4. num. 45. Barbosa in collect. ad dict. l. unic. num. 17. Carleval. num. 626.
- 44 Liber præmissis annexetere, quod si vidua, vel alius privilegiatus accedat ut author laudatus ad tuendum emporem, cui de evictione teneretur, nequibit causam ad Curiam revocare, ex dict. l. unic. C. quæst. Imper. Ita Amat. variar. part. 2. resol. 86. num. 66. Mūscat. in praxi, p. 3. partis 1. princip. num. 4. Similiter si lite cum non privilegiato inchoata, ei privilegiatus succellerit, non valebit causam ad Curiam trahere. Carleval. cum pluribus de judic. lib. 1. dispur. 2. num. 625. & 626. & afferimus sup. cap. proximo, num. 23. in fin. Petr. Barbosa in l. Hæres absens, in princ. num. 159. de judic.

SUMMARIUM.

- 1 Si Clericus laicum, vel è contra, heredem insituerit, an coram Ecclesiastico, aut Seculari insinuatio testamenti fieri debeat? & numero 2.
- 3 Quid de inventario bonorum hereditatis.
- 4 Clericus heres laici cœptam cum testatore instantiam in foro seculari prosequi tenetur.
- 5 Clericus venditor litigaturus pro defensione emptoris laici, fori privilegio uti non poterit.
- 6 Aliud in fisco vendeante qui causam ad proprios judices avocat, & numero 8.
- 7 Ampliatur ad ementem à fisco.
- 8 Fiscus sive agat, sive conveniatur, omnes causas defert ad proprium, ac peculiare forum.
- 10 Clericus ut principalis suscipiens, causam super propria re contra tertium motam, declinatoria fori se tueri potest.
- 11 Ampliatur doctrina tradita num. 5.
- 12 Ecclesia venditrix ut emporem in judicio tueatur laicum, in foro seculari debet comparere.
- 13 Ecclesia, aut Clericus agens in laicum, si reconvenerit, in foro seculari respondere tenetur.
- 14 Ecclesia si laico successerit, inchoatum cum antecessore judicium in foro seculari peragere debet.
- 15 Ecclesia non gaudet omnibus fisci privilegiis.
- 16 Fiscus causam pendentem cum illo, cui succedit, ad suos judices evocat: & utrum instantia transeat in fiscum.
- 17 Ampliatur doctrina tradita num. 4.
- 18 Clericus heres laici an conveniatur per creditores defuncti in foro seculari, & num. 19.
- 20 De intellectu legis 57. titul. 6. pag. 1. remissive.
- 21 Quod attinet ad forum, idem observatur in laico herede clerici, ac in clericu herede laici.
- 22 Agens adversus jacentem hereditatem, forum defuncti sequitur, non heredis.
- 23 Clericus heres laici ex actione reali in defunctum conveniatur coram Ecclesiastico.
- 24 Exequiæ agi non potest in foro seculari adversus clericum ut heredem laici.
- 25 Lex Principis secularis pro bono communis condita, etiam Ecclesiasticos astringit.

CAPUT VIII.

Ad Num. 1.

Inſinuatio, seu publicatio testamenti à laico conditi, in quo est clericus heres institutus, coram defuncti judge fieri debet, non coram Ecclesiastico, l. 15. tit. 4. lib. 5. Recop. ubi Azev. num. 7. Matienz. ibidem, gloss. 2. Petr. Barbosa in l. Hæres absens, in princ. num. 190. de judic. Bobadill. Polit. lib. 2. cap. 18. num. 168. Carleval. de judic. lib. 1. disþ. 2. num. 332. Molin. de iust. & jure, tract. 2. disþ. 250. Pichand. manuduct. ad prax. part. 2. præcept. 4. num. Curia Philip. part. 1. §. 5. num. 30. Paz prax. tom. 2. prælud. 2. num. 42. ubi quod alias hæres hereditate privatur, sicut idem obtinuisse testatur, licet haec adversentur conclusio quoad jus commune. Tusch. lit. I. concl. 345. & alij.

Rursus laicus hæres clerici pro insinuatione testamenti seculari Tribunal adire tenetur. Guttier. Practic. lib. 2. quest. 48. Tell. Fernand. in l. 3. Tauri numero II. Azeved. sup. num. 9. Carleval. ubi proximè, Petr. Barbosa num. 190. & 197. qui duo ultimi in ea resident opinione, ut semper insinuatio sit peragenda in foro seculari, etiæ clericus succedat clericu: tum quia in illo cautiua publica instrumenta servantur, tum ne testatoris dispositio celetur, quod facilis in Tribunalibus Ecclesiasticis potest contingere: de quo tamen consulat Molin. Guttier. ubi pronuper. Cur. Philip. num. 26. & 28. Sed si quis ad pias causas testetur, Ecclesiasticus Judge erit competens ad insinuationem. D. Covar. in cap. Si heredes, num. 3. de testam. Molin. ubi supra Cur Philip. num. 26. Quando insinuatione sit opus, & qua forma expedienda, tradit Ant. Gom. in l. 3. Tauri, num. 4.

Præmissæ quæstiōne affinis est illa de judece competenti ad inventarij confectionem, cum Clericus laicum instituit, vel è contra: de quo varia extant placita, ut videre est apud Phanut. de inventar. part 3. num. 25. Franc. Marc. part. 1. decis. 1060. num. 4. Roland. à Valle de confection. inventar. quest. 17. Cur. Philip. sup. num. 30. Carleval. d. disþ. 2. à num. 133. Petr. Barbosa num. 177. cum seqq. Guttier. d. lib. 2. quest. 49. ex quibus Carley. & Barbosa consequenter idem de inventario, ac de insinuatione sentiunt, ut scilicet confeccio ad secularē judicem spectat.

Ad Num. 2.

Cœptum cum laico reo judicium per litis contestationem ejus hæres Clericus prosequi apud eundem judicem tenetur, explosa fori declina-

Enucleatus, & auctus. Cap. VIII.

declinatoria. Greg. Lop. in l. 57. gloss. 6. tit. 6. p. 1. Castill. controvers. lib. 3. cap. 25. num. 49. Petr. Barb. sup. a num. 129. Carleval. num. 309. Bobad. d. cap. 18. num. 165. Gail. lib. 1. obser. 37. num. 8. Paz. d. præl. 2. num. 40. Tondut. de prævent. judic. pag. 1. cap. 30. ex num. 51. & p. 2. cap. 12. nu. 52. Aug. Barb. de jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 39. num. 102. ubi plurimi, Parlad. quotidian. lib. 2. cap. fin. part. 2. §. 1. num. 10. Amat. variar. resol. 86. num. 60. Villalob. Ærar. commun. opinion. lit. C, num. 103. Olan. concord. jur. lit. C, num. 28. Avendann. de exequenda. mandat. lib. 1. cap. 1. num. 33. Salgad. de retent. Bullar. part. 2. cap. 12. num. 32. Simili modo si laicus clericu succederit post motam item, coram Ecclesiastico causam peragere constringetur. Carleval. num. 319. Tondut. sup. part. 2. cap. 30. num. 50. Cuius resolutionis extentionem reperies infra, num. 17.

Ad Num. 3.

Clericus venditor, ut emporem laicum super re vendita conventum tueatur, nequit causam ex seculari deducere foro. Greg. Lop. in l. 57. gloss. 6. tit. 6. p. 1. Petr. Barbosa in l. Venditor. num. 139. de judic. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 2. num. 39. Bobad. d. cap. 18. num. 169. Hermos. in l. 33. gloss. 1. num. 17. tit. 5. pag. 5. Guzm. de evict. q. 7. per tot. Salgad. de retent. Bullar. part. 2. cap. 13. num. 51. Amat. sup. num. 62. Aug. Barb. in d. c. 13. nu. 116. & 118. Molin. de iust. & jur. tract. 2. disþ. 380. num. 15. Fachin. controv. lib. 2. cap. 37. vers. Communis est, Tondut. de præv. judic. part. 1. cap. 20. num. 19. Vide num. 11.

Ibi: *Tametsi contrariam sententiam.*

Pro qua plures apud Petr. Barbos. Guzm. & Aug. Barb. Sed prior ut receptior, ita & posterior est, ideoque amplectendam sentio.

Ibi: *Ad similitudinem Fisci.*

Fiscus causam suscitatam adversus illum, qui emit ab ipso, ut defendat, ad proprios judices avocat. Cancer. variar. lib. 2. cap. 16. num. 44. Tondut. d. cap. 20. num. 21. Peregrin. de jur. fisc. lib. 7. tit. 1. num. 9. Alfar. de offic. fisc. gloss. 16. num. 24. Carleval. de judic. lib. 1. disþ. 2. num. 793. ubi pluribus recensis, de praxi Castellæ, ac Neapolis testificatur, Farinac. fragment. lit. F, num. 183. Guzm. de evict. quest. 8. per totum Mangil. eod. tract. quest. 6. à num. 16. Duaren. ad tit. de judic. cap. de for. compet. in fin. Cavalcan. lib. 1. decis. 8. Hermos. in d. l. 33. gloss. 1. num. 19. & ibi alij.

Imò empator ipse, vel alius à Fisco causam habens, eo gaudet privilegio, ut ad fiscales judices, opposita declinatoria, conventus refugiat; quandoquidem de jure, ac præjudicio fisci discutitur. Peregrin. sup. num. 3. Hermos. num. 19. Alfar. gloss. 34. num. 69. Verum si fisci procurator patiatur judicium cum empore peragi, ipso tente, processus absque nullitatibus obice sustinebitur, quem judex conficerit ordinarius. Peregrin. num. 5. Tondut. ubi proximè.

D. de Faria Covar. Enucl.

Sed adversus præcipuum resolutionem, scilicet fiscum venditorem fori privilegio non juvari, sentiunt Barbosa sup. in d. l. Venditor, ex num. 151. de quo fuso differit, & alij, quos refert Hermos. num. 20. qui distinctione adhibita, inter se pugnantes sententias nititur concordare; sed absolute communiori, ac præxi oportet adhærere. Adde Aug. Barb. de Jur. Eccl. lib. 1. cap. 39. num. 120.

Ibi: *Aut nihil refert Fisci privilegium.*

Fisco omnem suam causam, sive agar, sive conveniatur, ad proprium, & speciale forum revocare conceditur, l. 2. C. si advers. fisc. l. 2. & per tot. C. ubi caus. fiscal. l. 3. C. de jur. fisc. lib. 10. Carleval. d. disþ. 2. num. 698. Guzm. sup. quest. 8. num. 8. Alfar. gloss. 16. num. 23. & 24. Salgad. Labyrint. cred. p. 1. cap. 7. num. 15. qui plures cumulant: hoc autem singulare admodum privilegium nullibi ad Clericos invenitur extensem. Petr. Barbosa in d. l. Venditor, num. 149. praesertim cum privilegia potius sint restringenda, quam amplianda. Tondut. de præv. judic. part. 1. cap. 20. num. 22.

Ibi: *Nam hisce verbis non concepit Specul.*

Adhibenda est distinctione cum Petr. Barbosa ubi proxime, num. 144. etenim si clericus compareat in judicio sicut author laudatus ad auxiliandum emptori, qui jus in re obtinet, & ab illo causam habet, cessat fori privilegium: non sic quando ut principals accedit, ut propriam rem defendat, quæ existit penes suum colonum, vel inquinilum, qui ab actore lite vexatur; tunc siquidem ad forum Ecclesiasticum causa erit remittenda. Cancer. variar. lib. 2. cap. 13. num. 64. Guzm. de evict. quest. 7. num. 9. Caldas de emption. & vendit. cap. 31. num. 84. Amat. variar. part. 2. resol. 86. num. 72. Capic. decis. 197. num. 4. Mysing. lib. 2. obseruat. 58. ex num. 2. Aug. Barb. cum aliis de jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 39. num. 119. Tond. d. cap. 20. num. 14.

Ibi: *Idemque erit, etiam si lis nondum.*

Clericus venditor nequit causam contra emporem laicum ad Ecclesiasticum tribunal introducere, etiam ante inchoatum judicium, quod in se suscipere intendit veluti si oblato coram seculari judge per actorem libello contra emporem, illid clericus ante citationem compareat, postulans in se judicium, remoto principali reo, transferri, ut apud Ecclesiasticum conveniatur: hoc inquam, admittendum non erit; nam etiæ jure verum sit, quod author laudatus valeat judicium nondum cœptum cum empore in se suscipere, id tamen procedit si nullum inde detrimentum agenti subsequatur, quod haud leve sentiet laicus, si translata in clericum causa, in foro alieno Ecclesiastico litigare compelleretur: ex quibus resolutionem præmissam cum pluribus teneri Petr. Barb. in l. Venditor, num. 140. cum seqq. de quo videndi itidem Hermos. in l. 33. gloss. 1. à num. 2. tit. 5. part. 5. Amat. variar. part. 2. resol. 86. num. 64. qui num. 69. observat, idem de venditore laico dicendum, si clericus empator lite pulsetur; nam causa in foro Ecclesiastico discutietur.